

TAX

#news_flash

עדכון לקוחות | פסק דין חדש המכיר בהנחה מותנית בערך לצרכי מכס

יוני 2020

לקוחות ועמיתים יקרים,

ביום 8.6.2020 התפרסם פסק דין בעניין **דלק מוטורס בע"מ נ' מדינת ישראל (אגף המכס והמע"מ)** (ת"א 46491-01-16). במסגרתו נדונה השאלה של קביעת ערך טובין ביבוא, שעה שקיימת הנחה במחיר הטובין בכפוף לעמידה בתנאים מסוימים. פסק הדין ניתן ביום 4.6.2020 בבית המשפט המחוזי בתל אביב – יפו על ידי כבוד השופט שמואל בורנשטין.

בית המשפט, קיבל את התביעה של **דלק מוטורס בע"מ** וביטל את דרישת הגרעון של רשות המיסים, וקבע כי יש להכיר בהנחות שקיבלה **דלק מוטורס בע"מ** מהספק, שהיו מותנות בעמידתה ביעדי מכירה עתידיים. בית המשפט קבע, כי יש להעדיף את האפשרות המניחה כי ההנחה במחיר לא תוחזר לידי הספק שכן היבואן יעמוד ביעדי המכירה, ואם לא יעמוד בהם – ההנחה תוחזר באמצעות תוספת למחיר המשלוח הבא שעליו ישולם מלוא המס, ואם תוחזר בדרך אחרת, היבואן יצהיר על כך לרשות המיסים וישלם את תוספת המס.

תוצאתה של אפשרות זו היא תשלום מס לפי המחיר ששולם בפועל (משמע, כשההנחה כלולה). אפשרות זו עולה בקנה אחד עם הרעיון המרכזי העומד מאחורי שינוי שיטת הערכת הטובין בפקודת המכס בעקבות הסכם גאט"ט כאשר "נקודת המוצא היא מחיר העסקה בפועל של הטובין המוערכים, ורק כשאין אפשרות לקבוע מחיר זה, מאמצים שיטות חלופיות".

פסק דין הוא המשך למגמת בתי המשפט להכיר בהנחות וכי מיסי היבוא יוטלו על המחיר המשולם בפועל על ידי היבואן.

תמצית פסק הדין:

חברת **דלק מוטורס בע"מ** (להלן: **התובעת** או **יבואן**) עוסקת ביבוא ושיווק כלי רכב וחלפים לכלי-רכב מסוגים שונים, לרבות יבוא מכוניות וחלפים מדגם מאזדה. התביעה דן נוגעת להודעות חיוב שהוציאה מדינת ישראל – אגף המכס

ומע"מ (להלן: **הנתבעת**) לתובעת, בהן נקבע כי נוצר גרעון בסכום מיסי הייבוא בהתייחס לרשימונים שהוצאו לתובעת בגין יבוא חלפים בשנים 2012-2015, וכי על התובעת לשלם את מיסי הייבוא על פי המחיר המלא בגין החלפים, ולא על פי מחירים לאחר ההנחה שהתקבלה מ-Mazda Corporation (להלן: **הספק**).

לטענת התובעת מדובר בהנחת קבע שאיננה תלויה יעד ובניגוד לאמור בהסכמים, סכום זה מעולם לא הושב לספק גם במצבים בהם לא עמדה התובעת ביעד המכירות, כך שאותה הנחה ניתנה בסופו של דבר ללא קשר לעמידה או אי-עמידה ביעד. בנוסף הכלל הוא כי הנחת כמות כלולה במחיר העסקה כשהמועד הקובע הוא מועד שחרור הטובין מפיקוח המכס. זאת ועוד, ככל שסברה הנתבעת כי ערך הטובין כפוף לתנאי, ראוי היה שתפנה לשיטות הערכה חלופיות בסעיף הרלבנטי.

לטענת הנתבעת יש לדחות את טענת התובעת כי הספק לא דרש בפועל את השבת סכומי ההנחות חרף אי-עמידתה ביעדים. המועד הקובע הוא מועד שחרור הטובין מפיקוח המכס שבו תקף ההסכם בין הצדדים. על פי סעיף 132 לפקודת המכס, ערך הטובין ייקבע בהתאם למחיר ששולם בגין הטובין, ובלבד שהמחיר איננו כפוף לתנאי כלשהו שלא ניתן לאומדו במועד שחרור הטובין. כיון שבמועד הקובע (שחרור הטובין) לא ניתן היה לדעת אם תעמוד התובעת ביעדי המכירות, הרי שאין להכיר בהנחה המותנית אותה קיבלה התובעת מההספק, ולכן ערך הטובין הוא מחירים המלא ללא הנחה.

כאמור, בית המשפט המחוזי מפי השופט ש' בורנשטיין קיבל את התביעה תוך חיוב הנתבעת בהוצאות התובעת בסך 40,000 ש"ח.

במסגרת פסק הדין בחן בית המשפט שתי שאלות. הראשונה, האם ראוי היה להתחשב בהנחה שהעניק הספק לתובעת לצורך קביעת ערך הטובין לתשלום המיסים? השנייה, מהי הפרשנות הנכונה של סעיף 132 (ב)(2) לפקודת המכס?

במענה לשאלה הראשונה, קבע בית המשפט שנטל ההוכחה מוטל על התובעת, ועל כן בחן בית המשפט את מארג ההסכמים בין התובעת לבין הספק. בית המשפט קבע כי התובעת לא הוכיחה כי כוונת הספק הייתה כי המחיר לאחר ההנחה יהיה המחיר הסופי, וזאת בניגוד לאמור באופן מפורש בהסכמים. בנוסף, זקף בית המשפט לחובתה של התובעת את העובדה כי לא הובא כל עד מטעם הספק. מסקנת בית המשפט מניתוח עובדות המקרה הייתה כי במישור העובדתי לא עלה בידי התובעת להוכיח כי האמור בהסכמיה באשר להנחה המותנית אינו משקף את כוונת הצדדים.

לאור זאת, בחן בית המשפט את השאלה השנייה, מה פרשנותו הראויה של סעיף 132(ב)(2) לפקודה הקובע כי ערך העסקה יוכר רק כאשר "מכירת הטובין או מחירם אינם כפופים לתנאי או לתמורה כלשהם, שלא ניתן לאמוד את ערכם לצורך קביעת ערך הטובין"?

במענה לשאלה זו ניתח בית המשפט את חוות הדעת המייעצות להסכם הגאט"ט וקבע שיש להבחין בין אי הוודאות הנוגעת לערכו של התנאי לבין אי הוודאות הנוגעת להתקיימותו של התנאי. בנוסף, מבחין בית המשפט בין תחולה רטרואקטיבית של הנחת מחיר לבין תחולה פרוספקטיבית של הנחת מחיר. מסקנת בית המשפט לגבי התנאי של הנחת המחיר היא בינארית. או שמדובר בתנאי שלא ניתן לאמוד את ערכו ולפיכך לא ניתן לקבוע את ערך הטובין על

פי מחיר העסקה, אלא יש להיזקק לשיטות חלפיות, כגון ערך טובין זהים או דומים; או שמדובר בתנאי שניתן לאמוד את ערכו ואז לא חל סעיף 132(ב) (2) לפקודה ויש להביא את ערך התנאי בחשבון. במקרה דנן פסק בית המשפט שהיות שניתן לאמוד את ערכו של התנאי (קרי שווי ההנחה) אז יש לכלול את ערכה של ההנחה לצורך חישוב ערך הטובין כבר בעת שחרור הטובין אף אם קיים סיכוי שהתנאים לא יתקיימו.

לסיכום, בית המשפט קבע, כי יש להעדיף את האפשרות המניחה כי ההנחה במחיר לא תוחזר לידי הספק שכן היבואן יעמוד ביעדי המכירה, ואם לא יעמוד בהם – ההנחה תוחזר באמצעות תוספת למחיר המשלוח הבא שעליו ישולם מלוא המס, ואם תוחזר בדרך אחרת, היבואן יצהיר על כך לרשות המכס וישלם את תוספת המס.

תוצאתה של אפשרות זו היא תשלום מס לפי המחיר ששולם בפועל (משמע, כשההנחה כלולה). אפשרות זו עולה בקנה אחד עם הרעיון המרכזי העומד מאחורי שיטת הערכת הטובין בפקודת המכס בעקבות הסכם גאט"ט כאשר "נקודת המוצא היא מחיר העסקה בפועל של הטובין המוערכים, ורק כשאינן אפשרות לקבוע מחיר זה, מאמצים שיטות חלופיות".

לאור קבלת טענתה העיקרית של התובעת בדרך הפרשנות המשפטית של סעיף 132(ב) (2) קבע בית המשפט שמתיתר הצורך לבחון את טענתה החלופית של התובעת בדבר יישום הוראות סעיף 3 לחוק מיסים עקיפים.

יודגש, כי מדובר בפסק דין של ביהמ"ש המחוזי, כאשר רשות המיסים יכולה להגיש ערעור על פסק הדין לבית המשפט העליון.

אנו ממליצים בכל מקרה של ספק ביחס להערכת הטובין ולקבילותן של הנחות לפנות לקבלת ייעוץ משפטי.

נשמח לעמוד לרשותכם בכל שאלה או הבהרה בנושא.

הרצוג פוקס נאמן

איריס וינברגר | שותפה

מחלקת מיסים עקיפים

03-692-6944 📞

Weinbergeri@hfn.co.il 💻

מאיר לינזן | שותף מנהל

ראש מחלקת מיסים

03-692-2035 📞

linzen@hfn.co.il 💻